

ตั้งเรือนร่าง ไว้ร้องกาพยพ

/ รวมเรื่องสั้น /

ความผันอันเปล่งกลวง
กับการผจญชีวิตภายใต้
ความไม่รู้หัวร้างของตัวละคร

ภู กระดาษ

ตั้งเรือนร่างไร้องค์กายยพ

ภู กระดาษ

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน 2558

ดั่งเรือนร่างไร้องค์ศพ • ภู กระดาษ

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, ธันวาคม 2558

ราคา 195 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

ภู กระดาษ. ดั่งเรือนร่างไร้องค์ศพ. กรุงเทพฯ : มติชน, 2558.

272 หน้า. ภาพประกอบ. 1. เรื่องสั้นไทย. I. ชื่อเรื่อง.

895.91301

ISBN 978-974-02-1454-0

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คคนาพ, สุพจน์ แจ่มแจ้ง, สุชาติ ศรีสุวรรณ,
ปิยนันท์ สุทธิทรัพย์, ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, นนุช สิงหเดชะ

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : กิตติวรรณ ธีรวิเศษ

รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : ฐิวัจน์ ทิมวัฒน์, อธิสิทธิ์ ชีระจาวงวรรณ

บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บุญปน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : พัลลภ สามลี

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : ส่อง แสงवंธน์ • บรรณาธิการเล่ม : โมน สวัสดิ์ศรี

พิสูจน์อักษร : ไซติช่วง ระวีวัน • กราฟิกเลย์เอาต์ : กวรัชย์ เจนกิจณรงค์

ศิลปกรรม-ออกแบบปก : ประภาพร ประเสริฐโสภาค • ประชาสัมพันธ์ : สุภชัย สุชาติสุธธรรม

หากท่านต้องการสั่งซื้อหนังสือเล่มนี้จำนวนมากในราคาพิเศษ

เพิ่มมอบให้วัด ห้องสมุด โรงเรียน หรือองค์กรการกุศลต่างๆ

โปรดติดต่อโดยตรงที่ บริษัทงานดี จำกัด โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 3353 โทรสาร 0-2591-9012

สำนักพิมพ์มติชน

www.matichonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : 12 ถนนเทศบาลนิมิต ประชานิเวศน์ 1 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 1235 โทรสาร 0-2589-5818

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองงานเตรียมพิมพ์ บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) 12 ถนนเทศบาลนิมิต ประชานิเวศน์ 1

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 2400-2402

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด 27/1 หมู่ 5 ถนนสุทธาประชาสงวรค์ 2 ตำบลบางพูด

ตำบลปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 0-2584-2133, 0-2582-0590 โทรสาร 0-2582-0597

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) 12 ถนนเทศบาลนิมิต ประชานิเวศน์ 1

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 3350-3353 โทรสาร 0-2591-9012

Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co., Ltd.

12 Tethsabanrueman Rd., Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

หนังสือฉบับนี้พิมพ์ด้วยหมึกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อปกป้องธรรมชาติ ลดการใช้กระดาษ และส่งเสริมสุขภาพที่ดีของผู้อ่าน

คำนำสำนักพิมพ์	5
คำนำเสนอ	7
คำอุทิศ	9
ภาคหนึ่ง : พุมาเยื่อน	13
- เหตุการณ์การจับกุมสันติภาพ ไม่เศร้า	15
- ปล้น	28
- ชู-ชั้น	54
- อัลแบร์ กามู พาแม่มาท่องเที่ยวประเทศไทย	70
- อุปสรรคในการเดินออกกำลังกาย	
ของอภิชาติ ช.	82

ภาคสอง : ใน-ระหว่าง 101

- การยืนยันทันทีอีกครั้งหนึ่งของสาวแม่ฮ้าง
แห่งหมู่บ้านตาเอกทะเลไม้ 103
- เพราะว่าความรักนั้นไม่เคยมีฤดูกาล 123
- ฐู่ในสวนหลังบ้าน 168
- ตั้งเรือนร่างไว้ร้องคาพยพ 196
- รอยรักรอยสักร 216

ภาคสาม : สุนิรันดร์ 246

- เติรยั่วเพลิงเย้ายะ หรือไปเอาดวงไฟมาจากยักษ์ 249
- คำขอบคุณ 270
- เกี่ยวกับผู้เขียน 271

เพราะการดำรงอยู่ เปลี่ยนผ่าน และก้าวเข้าสู่แต่ละยุคสมัย
หาใช่ปรากฏการณ์ของหมู่ชนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด การตื่นรู้เพื่อก้าว
ไปสู่หนทางใหม่ จึงเกิดขึ้นเพื่อรังสรรค์สิ่งที่ดีกว่า

ทว่าในซอกหลืบของสังคมอันซับซ้อน ยังมีอีกหลายชีวิต
ที่ต้องอดทน เฝ้ารอ เพื่อปลุกฟื้นความไม่เป็นธรรมที่กล้ำกราย
เนื่องจากสังคมที่เต็มไปด้วยการกดขี่อย่างแนบเนียนนั้น ยัง
ดำรงอยู่โดยอาศัยโครงสร้างทางอำนาจที่มองไม่เห็น กร่อน
กะเทาะชีวิตเพื่อนมนุษย์อย่างน่าเศร้าราวกับมองผู้คนในสังคม
เดียวกันเป็นศัตรู บ้างก็ปล่อยให้ผู้คนเหล่านั้นอยู่กลางเวียงทุ่ง
แห่งความวิปาส บ้างก็สร้างกตिकाทั้งโดยชอบธรรมและไม่ชอบ
ธรรม กีดกันสิทธิขั้นพื้นฐานของคนชายขอบที่โคจรอยู่ในขอบ
ขั้วแห่งโอกาส บ่มเพาะแรงกดดันผ่านสายตา ความรู้สึก และ
การกระทำ คล้ายจะเชื่อมั่นว่าชนบในกาลอดีตจะสามารถนำมา
ใช้ได้ในทุกบริบท แล้วปล่อยให้คนที่เหลือผจญชีวิตอยู่ในดินแดน
ที่สภาวะทางการเมืองเข้าสู่ทางตัน ก่อร่างกำแพงใหญ่ประดุจ
เค้าโครงปีกบินนำหน้าวันไหน หากแต่กลับเปล่ากลวงไร้ความหมาย

ไม่ว่าแรงกดดันเหล่านั้นจะเป็นฝ่ายกระทำต่อผู้อ่อนด้อยเพียงใด แต่สุดท้าย...เมื่อมีแรงกด ย่อมมีแรงต่อต้านชุกช่อนอยู่

“ภู กระดาษ” นักเขียนหนุ่มเลือดอีสานผู้ตีแผ่ปรากฏการณ์ดังกล่าวผ่านลีลาภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ จึงเก็บรายละเอียดรอบตัวที่ถูกปล่อยทิ้งเกลื่อนกลาด ร้อยเรียงเป็นรวมเรื่องสั้นที่ผ่านการคัดกรองจากผู้รู้หลายต่อหลายท่าน ก่อนจะถือกำเนิด **“ตั้งเรือนร่างไร้องค์เทพ”**

แก่นแกนของเรื่องจึงนับเนื่องถึงโครงสร้างทางสังคมที่เบียดบังโอกาส ท่ามกลางวัฏจักรแห่งความโดดเดี่ยวในสังคมเมืองใหญ่ แม้กระนั้นเหล่าคนยากไร้ก็กัดกันโอกาสด้วยกันเองอย่างเอาจริง ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว

ทุกปมประเด็นของรวมเรื่องสั้นจำนวน 11 เรื่องเล่มนี้จึงเปรียบได้กับร่างกายที่ขาดองค์ประกอบแห่งความสมบูรณ์ สะท้อนความรู้สึกให้เห็นทางความหวัง ด้วยความน่าเบื่อ หยาดกาย ชับซ้อน ดูสับสนระคนชวนสงสัย กระนั้นก็คล้ายมีดวงประทีปเล็กๆ ส่องทางให้เห็นคุณค่าและความหมายของลมหายใจ

หนังสือเล่มนี้จึงมีไฉ่แควรวมเรื่องสั้นที่น่าเสนอเพียงความแปลกต่าง ทว่ายังสร้างมุมมองที่สะท้อนปรากฏการณ์ทางสังคม เผยให้เห็นว่าต่อให้ยุคย่อยหรือผลักไสโลกแห่งความเป็นจริง หรือต่อให้ทอดลมหายใจคล้ายจะใช้ชีวิตไปวันต่อวัน กระนั้นก็ไม่อาจหยุดยั้ง “ความคิด” ที่นับวันจะแข็งแกร่งกว่าโครงสร้างอันเปราะบางของสังคมได้

สำนักพิมพ์มติชน

ดิฉันเป็นคนเห็นแก่ตัว--

ที่บ้านล้ง ชมชอบงานศิลปะทุกๆ ชนิด ก็ไม่ใช่ว่าจะเชี่ยวชาญงานด้านของชนิดนั้นออกทะเลไปรื้อ--เปล่าเลย ไม่ใช่แต่ที่หยุดเสพงานเหล่านั้นไม่ได้เพราะมันทำให้ดิฉันสนุกและมีพลังเติมเข้ามาในตัวมากมายท่วมหัวท่วมหู และบางครั้งก็อย่างสุดพิลึก--การเคี้ยวกลืนทางความรู้สึกเป็นข้าวปลาอย่างหนึ่งของดิฉัน

งานเขียนทุกๆ ชิ้นของ “ภู กระดาษ” เป็นแบบนั้น มันเป็นงานศิลปะ มันเป็นข้าวปลา

ถ้ามองด้าน อาจมีคนคิดว่านี่คืองานแนวพื้นถิ่น เล่าเรื่องราวชนวนอนนา ชาวอพยพ ชาวโรงงาน ชาวชายขอบ บวกท้องฟ้า ภูเขาลำเนาป่า ความมหัศจรรย์ ดำเนินล้านปี บลา บลา บลา --เปล่า--ภู กระดาษเล่าเรื่องผู้คนกับเรื่องธรรมชาติรอบตัวเรานี้แหละ แล้วไม่ต้องพื้นถิ่นจำเพาะด้วย แต่เป็นที่ไหนก็ได้ในโลกนี้ ทุกอย่าง ทุกฉาก ทุกคาแร็กเตอร์ที่ว่ามันเป็นเพียง

เครื่องมือที่เขาใช้ และใช้จนชำนาญ จนพลิกเพลง บ้าบอ ใช้จนเป็นรถไฟเหาะตีลังการ้อยตลบ เก่งเหมือนนักเดินที่คุณมองไม่เห็นจังหวะในการเดิน เห็นแต่ความไหลลื่น เพลินเหมือนดูภาพเขียนที่เห็นที่แปร่งย่ำๆ เมามัน หรือสนุกสุดขีดเมื่อดูตรออิงที่คุณเขียนไปพลุกพล่านเสียจนกระดาษที่รองรับเส้นดินสอถูกกรีดแทบทะลุไปโลกหน้า--ตัวหนังสือของเขาเป็นงานเขียนที่ทำให้ฉันไปถึงเมื่อครั้งเรียนศิลปะแล้วอาจารย์ชี้ชวนชมงานดีๆ พลางบอกเสียงดังลั่น “เฮ้ย ดูลี แม่ง ‘อ่อย’ จิบหาย!”

หลังอ่านจนจบทั้ง 11 เรื่องสั้นในหนังสือเล่มนี้ ดิฉันเชื่อเลยว่ามันจะพาคนอ่านหลายๆ คนไปยังที่ที่ไม่เคยไปมาก่อน--ทั้งๆ ที่มันอยู่ข้างในตัวเรานี่แหละ--ปาว, แผ่ว, เพด, ยศ, สาวโรงงานที่มีชีวิตเป็นทหารผู้เอาเอ็มสับหกพักไว้หว่างขายามคิดถึงคนรัก และ-คุณยังไม่รู้ใช่ไหมว่า อัลแบร์ กามู กับแม่ของเขามาเที่ยวเมืองไทย ฯลฯ

เออ--นี่จะมาอ่านสิ่งที่ดิฉันเขียนอยู่ทำไม พลิกไปเถอะ

เขียนมาจนบรรทัดนี้จึงเพิ่งนึกขึ้นมาได้ว่าอันที่จริงงานเขียนของกู กระดาษ ไม่ได้ต้องการคำนำ คำนิยม คมนิยามใดๆ สักคำ

ดิฉันต่างหาก กำลังต้องการ ‘ข้าวปลา’ จากตัวหนังสือของเขาสักหลายๆ คำและต้องเดี๋ยวนี้ รวมทั้งอยากชวนให้คุณและใครสักร้อยล้านคนมาร่วมวงกินกันด้วย

เร็วๆ เข้าเถอะ ไม่หิวหรือไง

มนทกานติ รั้งสิพราหมณกุล

แต่

สนิท ธรรมแก้ว, ประสพสุข โคตพันธ์
และปิยะนัฏฐ ธรรมแก้ว

ตั้งเรือนร่างไร้องค์กายยพ

| ภาคหนึ่ง : พุ่มาเยอน

งานเขียนที่แสดงถึงนิยามของความแปลกแยก
แปลกต่างจากการหลักไต่ให้เป็นเขาเป็นใคร
ภายใต้อาณานิคมแห่งการจำยอม
เป็นการจำยอมจากโครงสร้างใหญ่กดทับข่มเหง
ที่เต็มไปด้วยการกดขี่กันเองของคนเล็กคนน้อย
จนเสริมให้หอคอยแห่งอำนาจที่กดทับนั้นแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

“ ตัวหนังสือของเขาเป็นงานเขียนที่ทำให้หนักใจถึงเมื่อครั้งเรียนศิลปะ
แล้วอาจารย์ชี้ชวนชมงานดีๆ พลาบบอกเสียงดังลั่น
“อัย ดูลี แม่ ‘อร้อย’ จีบหาย!” ”

ส่วนหนึ่งจากคำนำเสนอของ มณฑกานติ รังสิพรามนกุล

ISBN 978-974-02-1454-0

9 789740 214540

รวมเรื่องสั้น

195.-

www.matichonbook.com